

Marjan Piechal

Lani julija je umrl v Varšavi poljski pesnik in prevajalec starejše generacije Marjan Piechal, rojen leta 1905 v velikem poljskem industrijskem središču Łódź (po slovensko bi lahko rekli temu: čoln(iček) – pri tkalnem stroju). Na motive, ki jih je Piechalu nudilo to mesto, je napisal številne pesmi; od svoje prve pesniške zbirke z naslovom *KRIK IZ MESTA* (1929) pa še te pomembnejše knjige pesmi: *ELEGIJE S STRELIVOM* (1931), *SREBRNA TEHTNICA* (1936), *NESMRTNE URE* (1939), *OGNI* (1957), *MESTO UPANJA* (1964), *ZADNJA MERA* (1965), *BIVATI* (1969), *MOJ IMPERIJ* (1975) in *GORA ODREŠENJA* (1981). Omeniti je treba še njegove satire in eseje, predvsem pa prevode slovenske lirike. Prevedel je *IZBRANE PESMI* Franceta Prešerna in pripravil *ANTOLOGIJO SODOBNE SLOVENSKE POEZIJE*. Za to antologijo je več pesmi prevedel sam, druge pa z drugimi poljskimi pesniki in prevajalci. Nekateri od njih (na primer Kubiak, Polak, Lewin in Sikiricki) so umrli že pred njim. Piechal je bil večkrat v Ljubljani, kjer se je z nami posvetoval in pogovarjal o izboru pesnikov in pesmi za omenjeno antologijo, predvsem pa, kako bi čimbolje prevedel Prešernove pesmi v jezik Prešernovega velikega sodobnika MICKIEWICZA. Aprila 1988 sem bil kot »privatni« gost poljskih prijateljev tudi pri Piechalu, ta je kmalu zatem umrl. To so mi povedali še poljski kolegi, ko sem bil septembra 1988 njihov »uradni« gost (poštempljan z vsemi mogočimi pečati) na Varšavski pesniški jeseni.

Ko sem se lani aprila vrnil iz Varšave, sem nesel v poljskem jeziku napisan predlog Društvu slovenskih pisateljev z željo, da damo Piechalu vsaj kakšen zlato pobarvan papir kot priznanje za njegovo prevajanje slovenske lirike. Žal se to ni zgodilo – Piechal se je prej poslovil od sveta... Zapleteni smo v štrene jugoslovanskih pričkanj in politikanstva (da ne bo pomote: nikdar nisem bil in ne bom proti boju za osnovne pravice vsakega človeka in podobne prepotrebne stvari!), na Piechala pozabili in bomo brčkone še na marsikaterega »udarnika-prostovoljca«, ki nas v tujini iz golega prijateljstva brezplačno prevaja, predstavlja in piše o nas, ne da bi ga D. S. P. za to prosilo.

Lojze Krakar

* Pričujoči zapis o pokojnem Marjanu Piechalu mi je Lojze Krakar poslal 22. aprila letos; tipkopis se je, kot pravimo, »začasno izgubil«, za to nerodnost se avtorju in spoštovalcem M. Piechala opravičujem.